

VĚTRNÍK

Ročník LII.

Středa 29. září 2021

číslo 6.

Mladý je ten, kdo vydrží do rána

Co se děje? Na koho se čeká? Proč se už nezačíná? – Tak to šumělo malým sálem včera před loučením. Zdálo se, že všichni aktéři jsou na svých místech a jen se neúměrně prodlužuje doba, než závěrečný ceremoniál přehlídky vypukne. Když uteklo zhruba deset minut po půl, vběhl do sálu první opozdilec: „A máme tady zástupce souboru Žumpa Nučice, můžeme začít,“ zvolal Jan Hejral, který loučení moderuje. Ale než to dořekl, vběhl do dveří druhý udýchaný, tentokrát to byl Jan Pilař, jediný herec včerejšího náhradního nučického představení Příznání.

A pak už šlo vše jako na drátkách, neboť bylo to dese-

(Pokračování na stránce 12)

Středa 29. září 2021		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Popůvky u Brna	Malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Klapý	před divadlem
15:00	vítání Hvozdná	před divadlem
17:00	Vassa	velký sál
17:30	Klapý	
18:00	Klapý	
20:00	Odpust', Natašo	velký sál
20:30		
21:00	Hvozdná	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Klapý	malý sál
22:00	posezení Hvozdná	malý sál

Recenze: Michal Zahálka

Marie Jones: Plný kapsy šutrů

Divadelní soubor Amadis Popůvky

Chvála stříhu

Festivalové recenze (přinejmenším ty moje) leckdy začínají takovou formulkou, že inscenace je velice povedená, ale v recenzi si autor dovolí zmínit pár problematických aspektů. Já si dovolím k *Plněm kapsám šutrů* přistoupit opačně: než začnu snášet nemalé množství chvály, chci podotknout, že mi takovéhle divadlo není coby divákovi úplně nejvlastnější a že bych nerad, aby přes veškerá pozitivní slovíčka, jež na konto inscenace plným právem padnou, vznikl dojem, že takhle se má dělat ideální divadlo.

Po tomto prologu přejdu k odstavci chvály. Divadelní soubor AMADIS nevidím poprvé a vím o jeho zdatnosti na komediálním poli, ale přesto mě suverénita komediálních výkonů Josefa Širhala a Ondřeje Buchty dokázala nejen překvapit, ale pomalu až vyvést z míry. Oba pánové vládnou uměním ostrého stříhu, rychlé přeměny, dovedou postavu charakterizovat třeba jen drob-

ným posunutím klobouku, způsobem chůze či charakteristickými gesty. Hra Marie Jonesové je pro demonstraci těchto dovedností

díky svému konceptu velice dobrým materiálem právě proto, že volá po oněch rychlých střížích. Kdyby měly ony figurky z filmového placu k dispozici větší plochu, mohly by být upřímně řečeno dost nesnesitelné, ale díky tomuto stříhovému principu dovedou být zábavné a poutavé. A ony dvě hlavní postavy, dva hrdinové, jejichž očima dění na place pozorujeme (totiž Charlie a Jake), jsou postavy zcela lidské, až psychologicky vystavěné, postavy, s nimiž jsme bez problému s to jít. V úhrnu je to nesporně plnokrevné, suverénní komediální divadlo, jež snese zcela obecná měřítká bez ohledu na to, kdo je amatér a kdo profesionál.

Přesto jsem si ale kladl několik celkem nepříjemných otázek. Neříká například trochu škoda, že si obě ženské postavy sčesávají vlasy za ucho stejným stereotypním gestem a že především Buchtova Áisling je na poměrně dlouhé ploše mnohem spíš karikaturou vy-

krouceného homosexuála než pokusem mužského představitele o zachycení pravdivé (byť komediální) ženské postavy? Nepřichází v závěru první poloviny téma Seanovy sebevraždy coby tragická linka poněkud nepřipraveně? Totiž: nechybí tady poněkud vážnější, melancholická nota, která *Plný kapsy šutrů* sblíží třeba s McDonagho-vým *Mrzákem inishmaanským*? A zcela hypoteticky, protože jsem se s inscenací včera potkal poprvé: nevytratil se třeba nějaký

vážnější obsah pod vlivem diváckých reakcí za těch neuvěřitelných třináct let, co ji má AMADIS na repertoáru? Docela by mě to všechno zajímalo. Byl jsem v divadle svědkem virtuózní exhibice

dvou skvělých komiků, bavil jsem se a smál jsem se nahlas, ale nakonec nevím, jestli to opravdu mělo a muselo být všechno.

Půdičkáři

Ocenili jsme herecké nasazení obou hlavních protagonistů se schopností zachytit typ a jeho proměnu, dále pak dramaturgickou úpravu textu, která zachovala hlavní motivy a situace předlohy. Nepotěšilo nás zběsilé, až unavující tempo, které pak tyto motivy a situace zplošťovalo a neumožňovalo hercům překlenout typ a propracovat se až k charakterům, což je v podstatě jediná možnost, jak akcentovat autorovou připravená témata hry. Neboť se domníváme, že tato hra promlouvá jen, a především, přes charaktery postav, a to jak obě ústřední, ale také celou řadu postav „vedlejších“. Klademe si otázku nutnosti parodizujícího hudebního plánu inscenace a zbytečných aktualizačních vsuvek. Ale samozřejmě za inscenaci velmi děkujeme!

KDP mladým

Nechceme moc hodnotit, jen říkáme svůj názor.

Poslední inscenací, kterou jsme měli tu čest vidět a okomentovat, byla hořkosladká komedie *Plný kapsy šutrů*. Oceňujeme herecké výkony obou pánů, kteří na maximum využili účelnou scénu a kostýmy, kterými dobře odlišovali jednotlivé charaktery. Prostředí bylo dokresleno vhodně zvolenou filmovou hudbou. V neposlední řadě chceme vyzdvihnout dramaturgický výběr textu.

#nohate#nožužment

Drama, které z programu vybočuje

Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná se může pochlubit stotřicetičlennou základnou divadelníků. Režisérka hry *Odpust', Natašo* Alena Herman chtěla oslovit hlavně mladší generaci.

Paní režisérko, necelý týden před Vysokým jste měli hrát, ale kvůli nemoci jste představení rušili. Přijedete k nám vůbec?

Autobus je objednaný, vše je připravené, tak snad to vyjde. To už by musela být rána osudu, kdyby to podruhé nevyšlo. Do Vysokého jsme se dostali loni po šestnácti nebo sedmácti letech. Moc jsme se těšili, tak doufám, že to letos vyjde a dorazíme zdraví.

V názvu svého souboru máte Kroužek divadelních ochotníků, což je specifické, většinou je to DS jako divadelní soubor nebo spolek.

To máte pravdu, ale název je starý sto let, zdejší ochotníci se takhle pojmenovali a my to historicky držíme. Divadlo tu funguje od roku 1909. Není to kroužek v dnešním slova smyslu, tedy například kroužek dětí.

Musím přiznat, že mě zaujalo,

že divadlo ve Hvozdné má úctyhodných 130 členů.

Divadlo má v obci velikou tradici. Máme spoustu členů, kteří už sice nejsou divadelně aktivní, tedy nezkouší, nehrají, ale stále k nám patří. Pokud bychom počítali, tak aktivní je třetina, která k těm starším má velkou úctu, že divadlo dělali, vedli a tu tradici drželi.

I ta třetina je počet, který vám mohou mnozí závidět, a je znát, že divadelní parta u vás funguje.

Můj pradědeček byl ve válečném období předsedou Kroužku asi 30 let. Ta tradice je v rodinách. Jsme malá vesnice, která má 1300 obyvatel. Občas u nás hraje někdo z okolí, ale základ našeho Kroužku je přímo od nás.

*V anotaci si přečteme, že hra *Odpust', Natašo* je komorní drama podle skutečných událostí*

v komunistickém Rusku 70. let. Jak jste ke zkoušení přistupovali, museli jste si udělat i svůj vlastní historický exkurz?

To víte, že jsme u toho hodně diskutovali a přemýšleli, aby sami herci věděli, co vlastně hrají. Chtěli jsme, aby představení bylo určené pro mladou generaci, která historii tolik nezná a nepamatuje. Myslím si, že je to dobrý kus třeba pro středoškoláky, tedy soudím podle toho, jaké jsem měla odezvy.

V letošním programu KDP jsou spíše komedie, nebo řekněme laskavé lidské příběhy, takže drama v tom seznamu trochu vybočuje.

To jsme si říkali také, když jsme viděli celý program letošního Krakonošova podzimu. Je to příjemné být v takové společnosti, která se letos ve Vysokém potká.

Lukáš Frydrych

Do Vysokého je to cesta z domu domů

Rádobydivadlo Klapý slaví 35 let od svého vzniku a připravuje hned několik novinek. Principál Ladislav Valeš prozrazuje, jak náročné bylo zkoušení hry Vassa.

Pane Valeši, dáte na slova poroty?

Stává se to. Je pravda, že v porotě sedí moudří lidé, tak si rádi poslechneme jejich nápady a myšlenky, akceptujeme je a ve hře daná místa upravíme. Většinou si ale stojíme za tím, co jsme udělali.

Rádobydivadlo Klapý si letos připomíná 35 let od vzniku. Rekapitulujete, připravujete oslavy?

V týdnu, kdy začalo KDP, máme Rádobyfest, letos je to 20. ročník. Rádobydivadlo jsme zakládali v září, takže jistou připomínkou je zmíněný Rádobyfest. Oslavy bereme skromně, počítáme, že uděláme vánoční besídku. K 30. výročí jsme připravili bulletin, pracujeme na dotisku, kde zmíníme dalších pět let.

Čeká vás hned několik novinek, jednou z nich je Hostina dravců.

Ta bude mít předpremiéru na Rádobyfestu, jinak děláme premiéry v divadle v Lounech, to je při-

pravené na říjen. Pak bude do konce roku Analphabet a zkouší se Čarodějky ze Salemu.

U Hostiny dravců jste zvolili na ochotnické divadlo nezvyklý model financování, takzvaný crowdfunding (crowdfunding označuje financování, při kterém větší počet jednotlivců přispívá menším obnosem k cílové části – pozn.aut.).

Já sám jsem byl překvapený. Osobně jsem zvyklý na to, že se obchází sponzoři a spoustu věcí si hradíme sami. Byla to Káťa Volánková, režisérka Hostiny dravců, kdo přišel s tímto nápadem. Mně se to líbí a baví mě pozorovat, jak je Káťa a její parta soběstačná. Peníze si sehnali na kostýmy, rekvizity, na propagaci a tak dále. Svět se vyvíjí a divadlo taky, to se týká i zázemí a produkce.

Co pro vás znamená Vysoké, potažmo KDP?

Cesta do Vysokého je pro mě

cesta z domu domů a naopak. Jezdíme k vám léta, i když jsme nehráli, tak jsme vyrazili nasát atmosféru. Pobyt ve Vysokém mě nabíjí.

Vzpomenete si na zkoušení hry Vassa? Muselo to být náročné, když všechny postavy mají alternativy.

Bylo to náročné, protože režisér Vašek Špirit bydlí v Německu, k nám to má přes 700 km a jezdil každý měsíc. U Vassy máme hodně lidí s různým pracovním režimem a studenty, proto jsme alternovali. Tím jsme přitáhli k divadlu nové lidi. Před Vysokým jsme museli zvažovat, kdo bude hrát, není to jednoduché rozhodování. Dokonce jsme řešili, že nemáme obsazení v jedné roli, protože ani jedna ze dvou hereček, které se alternují, nemohla. Naštěstí se pak jedna uvolnila, což mě dost uklidnilo.

Děkuji a těšíme se na setkání ve Vysokém.

Lukáš Frydrych

Žijeme v bublině, říká Lenka Lázňovská

Přestože se úterní přednáška prezidentky Českého střediska mezinárodní organizace amatérského divadla AITA/IATA Lenky Lázňovské konala v poněkud komornější atmosféře, nikdo z přítomných jistě nelitoval své účasti.

Setkání uvedla ředitelka KDP Svatava Hejralová, která avizovala, že nebude zaměřeno na výročí 150 let založení divadelního spolku Přemysl, jak bylo původně zamýšleno, ale spíše na divadlo všeobecně. „Žijeme v optickém klamu, když si myslíme, že všichni mají ochotnické divadlo rádi, rozumí mu a chápou, jak je důležité ho podporovat,“ upozornila hned v úvodu Lenka Lázňovská na to, že přednáška se ponese ve vážnějším duchu. Pohovořila o svých snahách o zapsání českého amatérského divadla na seznam UNESCO a problémech, které její

záměr provázejí, což bylo pro mnohé jistě překvapením.

Amatérské vs. ochotnické divadlo

Došlo také na anketu mezi přítomnými týkající se užívání spojení amatérské a ochotnické divadlo a vnímání uvedených pojmů jako synonym. Návštěvníci přednášky zároveň zjistili, jak je amatérské divadlo vnímáno ve světovém kontextu a jakou má tradici v ostatních státech. Postupně došlo i na otázku financování ochotnických divadel a pro-

blémy spojené s autorskými právy a poplatky.

„Za sebe můžu říci, že pro mě to byla úžasná hodina. Dozvěděla jsem se spoustu nových věcí a nenudila se ani minutu,“ chválila Svatava Hejralová informacemi nabitou přednášku. I ostatní přítomní velmi ocenili náhled na činnost ochotnických divadel z jiné perspektivy a dožadovali se pokračování v příštím ročníku přehlídky, což odbornice na amatérské divadlo Lenka Lázňovská přislíbila. Těšme se tedy, že za rok se opět dozvíme něco nového.

VOBSKOČÁCI!

Valná hromada bude!

Čtvrtek v 18 hodin

jako vždy U Albíny.

Účast doufáme plná.

Příspěvky – Hanka na hromadu dorazí.

Jo, když tak přijde chuť hrát a není na co...

Martin Písařík jezdí do Vysokého rádu. Poprvé přijel v roce 2009 jako host na nedělní besedu a už vlastně zůstal. Zdomácněl. A každý rok se snaží najít alespoň chvíli, aby mohl přijet – na den, dva či více...

Vždycky je kolem něj živo a veselo. A vždycky se dost zpívá. Jinak tomu nebylo ani letos. Martin pojal jednoho příjemného nedělního přehlídkového večera chuť nejen zpívat, ale i hrát. Jenže NA CO hrát, když v celém divadle nebyla žádná kytara, a to ani špatná.

„Je třeba sem nějakou pořádnou koupit,“ zamyslel se herec a muzikant.

„Není problém,“ chytil se myšlenky Kája Bárta s tím, že v Semilech otevírají v pondělí a solidní nástroje mají.

„Tak ji koupíme,“ řekl Martin.

„My ji koupíme?“ opáčil Kája.

„Jasně, zítra, a dáme ji sem do divadla,“ uzavřel Martin.

„No jasně kluci, jen ji kupte. Ale až zítra, nejdříve se na to vyspěte,“ schválila nákup nástroje ředitelka KDP Svatka Hejralová a dohodnutý obchod pustila z hlavy.

A oni ji koupili. V pondělí odpoledne v semilských hudebnárnách a večer ji předali překvapené a dojaté Svatce. „A je to,“ pochválili se, „konečně je tady na co hrát.“

(jn)

Pavučiny v koutech, zaprášené lavice, smutné loutky, že nemají pro koho hrát. Tak to vypadalo celý minulý rok nejen v divadlech. Tuhle neutěšenou situaci připomíná letošní loutková scéna. A vyjadřuje toužebné přání všech – opakování tohoto už nikdo nechce.

(red)

Jsme kombinovaní a máme různá jména

Divadelní soubor Amadis z Popůvek u Brna vítali rukou společnou a nerozdílnou Jan Hejral ml. za Přípravný výbor KDP a Jaroslav Vondruška za SČDO. „Říkal jsem si, kdy jsem vás to vítal naposledy, a pak jsem si uvědomil, že to nebyly Popůvky u Brna, ale Stodola Jiříkovice,“ přiznal svou zmýlenou Honza. Jarda Vondruška popřál spokojené občanstvo a úspěch na vysokých prknech. „Budeme dva, ale celkem s techniky je nás asi dvanáct. Jsme kombinovaný soubor a jmenovat se můžeme různě, třeba i Jiříkovice,“ ujistil vítající Josef Širhal a pozval přítomné přihlížející na večerní představení.

(jn)

Kromě básní se v parku daří i hudbě

Park básníků, malebné panorama českých velehor, odpolední slunce rozhazující paprsky mezi větvemi věkovitých stromů, vůně čerstvě namleté kávy či domácích borůvkových koláčů a muffinů. Stoly s lavičkami rozesté na tráv-

níku a na nich rozložení spokojení posluchači naslouchající melodii ze známých muzikálů a filmů. To je obrázek, který nabízelo včerejší hudební odpoledne v Městských sadech.

V místním altánku měli kon-

cert žáci Základní hudební školy z Jablonce nad Jizerou pod vedením Ivy Housové. Za klavírního doprovodu Magdaleny Jirošové se v hodinovém recitálu představili Rozalie Nesvadbová, Gabriela

(Pokračování na stránce 9)

(Pokračování ze stránky 8)

Votrubcová. Adam Kobos a Josef Zivčák. Zvláště u chlapců překvapila obecnost síla a zralost hlasů, všechny děti bez bázně zpívaly písně těžké i pro školené-

ho zpěváka. Odměnou jim byl zasloužený velký aplaus.

Ve druhé polovině koncertu vystoupil nadšený příznivec a kamarád přehlídky Martin Písařík. Nebyl však sám, byla s ním Pavlína Drmlová s příčnou flétnou. Kdo by očekával Písaříka bouřliváka, nedočkal by se. S Pavlínou vytvořili

sehrané duo (kdo by uvěřil, že se domluvili až během vítání) a prezentovali se něžnými písněmi, zapadajícími do romantické scenerie. Aby však Martin dostal své pověsti vtipálka, završil své krátké vystoupení písní, již stvořil během doby, kdy se nic nesmělo, a opatřil ji všerikajícím názvem Karan-

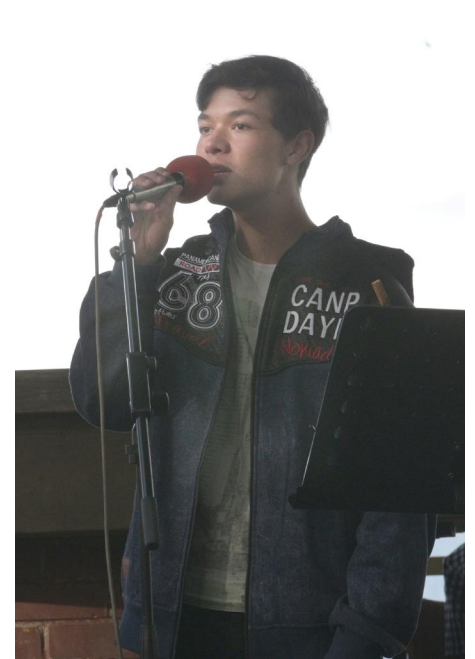
(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

téna. Jak část dětská, tak příspěvek Martina s Pavlínou byly velmi příjemným bodem doprovodného programu Krakonošova divadelního podzimu a důvodem k mnoha společenským setkáním i mimo budovu Divadla Krakonoš.

(jn)

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

Liberecký kraj

MINISTERSTVO KULTURY

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Liberec
Český rozhlas

nase
Poiizeří

REKUPER

steinel

NS

COMEWOO
Dekorace z Krkonoš

CHAVO
PŘÍKRY

noabe

Vladimír Mátl

(Pokračování ze stránky 1)

řiminutové zpoždění. Marcela Škodová prohlásila, že se oběma pondělními představeními cítí obohacená, že Boleradickým i Nučickým přeje plná hlediště, hodně mladých i dětí, protože: „Nám starším občas dochází dech, i když nechybí zápal.“

Svatka Hejralová se chytla věty „mladý vydrže až do rána“, podle níž je ona co? – no přeci mladá, protože vydržela do půl páté.

Hosteska Eliška odmítla práskat cokoli na Boleradické, kteří si její mlčenlivost pojistili snoubencem. Hosteska Klauďie neměla ani čas nějaké kompromitující informace načerpat, protože náhradník sotva přijel, hned hrál, a

pak byl unaven. „Přesto jsem přinesla kávu pro velkého konzumenta a nějaké ty účtenky, které by se třeba mohly hodit,“ konstatovala Klauďie.

Pobledlí Boleradičtí se přemlouvali ke třem kolečkům kolem kostela, nučický Jakub prohlásil, že si jej oběhne aspoň šestkrát, protože „je mi hrozně a za to vám děkuji.“

Proběhly i dárky korupčního spolku Vobskočák, tentokrát Standa Mareš daroval bolederadickému souboru boty, aby tedy ty podrážky byly v příštím představení lepší, a notorický milovník kávy dostal džbánec na přípravu sypaného čaje. Prý pro slečnu na telefonu.

A protože to byl frkot veliký, nezdržovala ani vyvolaná Jana Jirgalová přípitek – na zdraví zvolala a hned začala zpívat živíjo.

A pak už bylo to poledne, kvůli kterému se tak kvaltovalo. Včera v poledne se totiž lámala přehlídka. Jakmile ředitelka KDP splnila svou povinnost a lať značící přehlídku jedním skokem zlomila, všichni si oddychli, že k poledni doběhli včas, a v klidu si vychutnali poudačku Kaňka v podání Martina Hnyka. Vyslechli ji rádi a bez přinucení.

(jn)

Přespoloviční

*Počasi vskutku přenádherné –
však v noci lilo, až byl strach,
že už se nám to pokazilo –
však Krakonoš pro nás – své věrné
sluníčko zpátky poslal ven.
A bylo prostě zase milo –
no zkrátka, svátek jako sen.*

*Z parku se hlasy ozývaly,
to koncert připravený byl.
A krásně ten den oživil –
zpěváci ptáky přezpívali –
pak nakonec – moc velký dík,
zapěl nám Martin Písariček.*

*I divadlu se letos daří,
není tu na co nadávat.
Tak ať to jde až do konce září
i dva dny z října, budu rád.*

*Noci jsou dlouhé a dny krátké,
však máme přec co dohánět.
Mžourají oči – nožky vratké –
no co – však po pauze jsme zpět.*

*Tak kamarádi vydržíme!
Ať doma je co vzpomínat!
Je to jen týden – a pak smíme
říkat si spolu – za rok – snad!*

(jh)

čtvrtek 30. září		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	Malý sál
11:30	loučení Klapý	Malý sál
13:30	Videokavárna	Malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Klášterec nad Orlicí	před divadlem
17:00	Úča musí pryč!	velký sál
17:30		
18:00	Klášterec nad Orlicí	
20:00	Úča musí pryč!	velký sál
20:30		
21:00	Klášterec nad Orlicí	
22:00	Seminář KDP	půdička
22:00	posezení Klášterec nad Orlicí	malý sál

Větrník, zpravodaj LII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce: Jana Fričová, Kateřina Caithamlová, Lukáš Frydrych, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.